

**Sygn. akt VIII U 2112/19**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych  
na posiedzeniu niejawnym w składzie:**

<b>Przewodniczący:</b>	sędzia del. Anna Capik- Pater

**po rozpoznaniu w dniu** 29 maja 2020 r. w Gliwicach

**sprawy** Ł. K. (1)

**przeciwko** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**o** prawo do emerytury górniczej

**na skutek odwołania** Ł. K. (1)

**od decyzji** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

**z dnia** 14 listopada 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia del. Anna Capik- Pater

**Sygn. akt VIII U 2112/19**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2019 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu Ł. K. prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek (art. 50a), albowiem do dnia 15 października 2019 r. udowodnił on jedynie 20 lat, 11 miesięcy i 28 dni pracy górniczej łącznie z okresami pracy w wymiarze półtorakrotnym, w tym 15 lat i 22 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się jej zmiany i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Żądał doliczenia do stażu pracy górniczej dodatkowych 5 lat pracy, zgodnie z art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej. Nie sprecyzował jaki okres obejmuje jego żądanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Ubezpieczony Ł. K. (2) urodził się w dniu (...) Nie jest członkiem OFE.

Ubezpieczony pracował:

- a) od 4 września 1978 r. do 31 marca 1982 r. w (...) S.A. w S., ostatnio jako operator taśm i urządzeń transportowych;
- b) od 7 kwietnia 1982 r. do 12 lipca 1982 r. w KWK (...) w B., jako ślusarz maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią;
- c) od 7 maja 1984 r. do 23 listopada 1999 r. w Zakładzie (...) w B., przy czym:
  - od 7 maja 1984 r. do 31 grudnia 1984 r. jako ślusarz maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią,
  - od 1 stycznia 1985 r. do 31 lipca 1998 r. jako górnik,
  - od 1 sierpnia 1998 r. do 31 stycznia 1999 r. jako górnik pod ziemią w KWK (...),
  - od 1 lutego 1999 r. do 23 listopada 1999 r. jako górnik pod ziemią w Zakładzie (...) w B..

Stosunek pracy z ww. pracodawcą ustął w wyniku rozwiązania umowy za porozumieniem stron w związku z redukcją zatrudnienia, zgodnie z art. 11 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw w zw. z art. 30 § 1 pkt Kodeks pracy.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania oraz sposobu wykorzystania dotacji przeznaczonych dla górnictwa, KWK (...) uległa częściowej likwidacji w dniu 31 grudnia 1998 r. Tymczasem ubezpieczony kontynuował tam zatrudnienie do dnia 31 stycznia 1999 r.

Z zaświadczenia z dnia 4 maja 2015 r. wystawionego przez (...) SA w T. wynika, że w okresie od 7 maja 1984 r. do 23 listopada 1999 r. ubezpieczony przepracował 3 136 dniówek w wymiarze półtorakrotnym.

W okresie od 17 lutego 2000 r. do 8 kwietnia 2001 r. ubezpieczony był zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku od 25 lutego 2000 r. do 24 sierpnia 2000 r.

Następnie w okresie od 2 maja 2001 r. do 1 sierpnia 2001 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy w ramach umowy zawartej ze Składem (...), a następnie w okresie od 1 września 2001 r. do 1 czerwca 2019 r. ubezpieczony pracował tam na podstawie umowy o pracę.

Od 3 czerwca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. ubezpieczony pracował w (...) Serwis sp. z o.o.

W dniu 21 października 2019 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury.

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 listopada 2019 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia, z przyczyn wyżej wskazanych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego.

Na podstawie art. 235<sup>2</sup> §1 pkt 2 kpc, Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków J. D. i D. L. oraz z przesłania stron, uznając że mają one na celu wykazać fakty nieistotne dla rozstrzygnięcia.

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony legitymuje się wymaganym przepisami stażem pracy górniczej, uprawniającym go do otrzymania emerytury górniczej ze względu na wiek, tj. emerytury z art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z tym przepisem:

1. Górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

2. Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony wykazał jedynie 20 lat, 11 miesięcy i 28 dni pracy górniczej łącznie z okresami pracy w wymiarze półtorakrotnym (z 25 lat wymaganych), w tym 15 lat i 22 dni pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej. W związku z tym, ubezpieczonemu do spełnienia przesłanki 25 lat pracy górniczej brakuje 4 lat i 3 dni takiej pracy. Ubezpieczony kwestionował to stanowisko, podnosząc że organ rentowy winien doliczyć do ogólnego stażu pracy górniczej, dodatkowy okres pracy górniczej w wymiarze 5 lat, w myśl art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z ww. przepisem za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

„Analiza treści art. 50c ust. 2 pkt 2 u.e.r.f.u.s. prowadzi do wniosku, że intencją ustawodawcy było umożliwienie górnikom, których kopalnia (lub inny wymieniony w przepisie zakład) uległa likwidacji, dopracowania okresu, nie dłuższego niż 5 lat, w innych dowolnych podmiotach, nawet zupełnie niezwiązanych z górnictwem, i w konsekwencji uwzględnienie tego dodatkowego okresu zatrudnienia przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej, jako okresu równorzędnego z pracą górniczą. Ustawodawca wprowadził jednak ograniczenie polegające na tym, że z uprawnienia tego można skorzystać tylko w przypadku likwidacji kopalni (lub innego podmiotu wymienionego w przepisie). Z powyższego należy wyprowadzić wniosek, że koniecznym warunkiem do uznania okresu zatrudnienia u innego pracodawcy za okres równorzędny z pracą górniczą, jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy podjęciem tego zatrudnienia z likwidacją kopalni. O przerwaniu tego związku przyczynowego na pewno można mówić wówczas, gdy z okoliczności faktycznych sprawy bezspornie wynika, że przyczyna rozwiązania stosunku pracy nie była związana z zakończeniem bytu prawnego pracodawcy, zwłaszcza gdy pracodawca po ustaniu łączącej strony umowy o pracę nadal istniał” (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2018r., sygn. akt I UK 152/17).

Wskazać trzeba, że w świadectwie pracy ubezpieczonego podano, że jego stosunek pracy z Zakładem (...) w B. ustał 23 listopada 1999r. w wyniku rozwiązania umowy za porozumieniem stron w związku z redukcją zatrudnienia, zgodnie z art. 11 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw.

Doszło rzeczywiście do likwidacji częściowej KWK (...) w dniu 31 grudnia 1998r. i w związku z tym ubezpieczonego z dniem 1 lutego 1999r. przeniesiono do Zakładu (...) Sp z o.o. na mocy art. 23<sup>1</sup>k.p. Okres pracy w (...) Sp. z o.o. został zaliczony do stażu pracy mającego wpływ na prawo do emerytury ubezpieczonego, ale to nie spowodowało, że staż ten osiągnął wymagane 25 lat

Fakt całościowego likwidacji ZG BYTOM I nie wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy – pracodawca po dniu zwolnienia ubezpieczonego nadal istniał. Koniecznym warunkiem do uznania okresu zatrudnienia u innego pracodawcy za okres równorzędny z pracą górniczą jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy podjęciem tego zatrudnienia, a likwidacją kopalni. Pięć lat od 1 lutego 1999r. upłynęło w dniu 31 stycznia 2004r. Nawet gdyby do okresu zatrudnienia po częściowej likwidacji doliczyć cały okres pracy ubezpieczonego jako takiej która byłaby

równorzędna z pracą górniczą do byłaby to data 31 stycznia 2004r. podczas gdy zatrudnienie ubezpieczonego ustało w dniu 23 listopada 1999r. W dniu 17 lutego 2000r. ubezpieczony zarejestrował się jako osoba bezrobotna do 8 kwietnia 2001r., a następnie w okresie od 2 maja 2001r. do 1 sierpnia 2001r. podlegał ubezpieczony ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy, co już nie miało bezpośredniego związku z pomiędzy podjęciem tej pracy a jakąkolwiek likwidacją.

Wobec zatem niespełnienia przez ubezpieczonego przesłanek z art. 50 a ustawy emerytalnej mając na uwadze również treść art. 50c ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej na zasadzie art. 477<sup>14</sup>§1 kpc Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego i orzekł jak w sentencji wyroku.

(-) sędzia del. Anna Capik- Pater